

Utorok 12. januára 2016 – 160 rokov od smrti Ľudovíta Štúra

Text: Sk 17, 28 – 30

²⁸lebo Ním žijeme, hýbeme sa a trváme, ako aj ktorísi z vašich básnikov povedali: Lebo aj my Jeho rod sme. ²⁹Keďže sme teda rod Boží, nesmieme si myslieť, že božstvo je podobné zlatu alebo striebru, alebo kameňu, dielu ľudského umenia a dôvtipu. ³⁰Ale na časy tejto nevedomosti nehľadí Boh, no teraz dáva zvestovať ľuďom, aby sa všetci všade kajali;

Piesne: ES č. 562, 566

Zamyslenie nad Božím slovom:

Vo svojej aténskej reči apoštol Pavel postupne prechádza od otázky jedného Boha k jednému ľudstvu. Boh stvoril prvých ľudí a všetok ľudský rod. Všetky národy zeme sú Božími tvormi, majú jednu krv a niet žiadneho národa, ktorý by stál nad iným. Pavel cituje básnika Arata, ktorý povedal: „*Lebo aj my Jeho rod sme.*“ Všetci ľudia teda svojou prirodzenosťou patria Bohu. Nie panteistickým stotožňovaním ľudského a božského, ale tým, že všetko stvorenstvo, človek a ľudstvo majú svoj pôvod v Bohu. Ak sme teda pravým Božím rodom, nesmieme si myslieť, že by Boh bol „*podobný zlatu, striebru alebo kameňu, dielu ľudského umenia a dôvtipu*“. Zlato a striebro nie sú pravým bohatstvom, ale viera, láska, spravodlivosť a sloboda, za ktoré treba prinášať aj obeť. Práve v duchu týchto hodnôt viedol svoju mládež a národ Ľudovít Štúr, ktorého pamiatku vyjadril S. Š. Osuský v roku 1936 (pri 80. výročí jeho smrti) takto: „*Štúr je náš a my jeho! Veľkého nášho Štúra stíha totiž to, čo velikánov dejín, že každý sa na neho odvoláva, privlastňuje si ho, svoje idey, názory a činy jeho veľkým menom zakrýva. Proti tomuto vyhlasujeme: Štúr je náš! Štúr musí ostať celému národu a v tom sme a budeme aj my evanjelici v prvom rade. Štúr vyšiel z našich radov, dýchal naším duchom, cítil, myslel a túžil ako slovenský evanjelický vzdelanec. Nestačí však hovoriť, že Štúr je náš, treba doložiť: Aj my sme jeho. Sme jeho? Keď sa priznávaš k nemu, spýtaj sa, či by sa on priznal k tebe. Hovoriť, že sme jeho, znamená, že aj my chceme tvoriť nový rod. Robíme tak? Keď vysloviš: Štúr je náš, to bude len vtedy pravdou, že ty si Štúrov!*“

Štúr zdôrazňoval, že zdravý národ môže rásť iba na zdravom základe, ktorým je aj náboženstvo, o ktorom povedal: „*Niet drahšieho, svätejšieho, velebnejšieho pre človečenstvo nad náboženstvo, niet, ale ani nebolo a nebude vznešenejšieho a rozumnejšieho náboženstva, než je kresťanské. Náboženstvo je najzvrchovanejším životom, ktorý riadi život verejný i domáci, lebo aké má národ pochopenie náboženstva, také má aj o obci. Aké je náboženstvo národa, taká je obec, zákony, mravy.*“ Je takéto náboženstvo, teda viera v Pána Ježiša Krista, v nás a v našom národe? Sme Jeho rod? Kiežby sme mohli o sebe povedať: „*Blahoslavený národ, ktorému Hospodin je Bohom.*“ (Ž 33, 12) Amen.

Modlitba:

Drahý náš Pane, počuj naše túžby, náš národ i tento svet k novému životu vzkries. Použi na to aj naše služby, pomôž mu prinášať radostnú zvesť. Horlivých je málo, vystroj nás preto k dielu. Dávaj nám silu zvestovať spásu, nech nás v tom zmocňuje Tvoj Svätý Duch. Nech v príbytkoch našich znova Tvoj znie hlas. Daj nám počuť svoje milostivé slová o spáse. Prosíme vrúcne: národy tohto sveta zachráň skrze Pána Ježiša k svojej cti a chvále. Amen.

Doc. ThDr. Peter Gažík, evanjelický a. v. farár, vedúci Katedry cirkevných dejín na Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave

